

May 22, 1973
**Hungarian Politburo Resolution on Fight against
'Hostile Propaganda'**

Citation:

"Hungarian Politburo Resolution on Fight against 'Hostile Propaganda'", May 22, 1973, Wilson Center Digital Archive, MOL 288 f. 5/611 ő. E. Obtained by Csaba Bekes. Translated by András Bocz.
<https://wilson-center-digital-archive.dvincitest.com/document/121576>

Original Language:

Hungarian

Contents:

Original Scan
Translation - English

2

10.

Az MSZMP Politikai Bizottságának határozata az imperialista propaganda ellen folytatott harc tapasztalatairól és erősítéséről

1973. május 22.

I.

1. A Politikai Bizottság határozata alapján a Központi Bizottságban 1969. III. negyedéve óta folyik rendszeresen a hazánk ellen irányuló imperialista propaganda megfigyelése, értékelése.¹ Ez idő alatt az ellenséges propagandáról 15 ún. negyedéves és 5 tematikus értékelés készült. Összeállítását a KB Agitációs és Propaganda Osztálya mellett működő ún. Értékelő Bizottság végzi, amely a KB Külügyi, Közigazgatási és Adminisztratív, valamint Tudományos, Közoktatási és Kulturális Osztályának, továbbá a BM, a HM, a KüM, a KKI, az MTI és a Magyar Rádió képviselőiből áll.² Az említett hat állami szerv a maga vonalán negyedévenként elemzi az ellenséges propagandát, s jelentésükből tevődik össze az egységes értékelés. Ezt a PB és a Titkárság tagjai, a KB osztályvezetői és az érintett állami szervek vezetői kapják meg.

Ez a munka az említett szervek politikai munkájának szerves részévé, rendszerre vált. Különösen a HM, az MTI, a BM és a KüM anyagai mögött érződik rendszeres anyaggyűjtés és elmélyült elemzés, a Rádió és a KKI csak az utóbbi időkben találta meg a megfelelő módszert.

Az értékelések a fő tendenciák és a változások kimutatására irányulnak. Ennélfogva alkalmasak arra, hogy a politikai vezetést negyedévenként összefoglalóan tájékoztassák az ellenséges propagandáról, s eközben – az értékeléseket az előző tapasztalatokkal összevetve – folyamatosan felhívják a figyelmét a taktika esetleges módosulására. Alapot nyújtanak a szükséges következtetések levonására is.

Hiányossága ugyanakkor, hogy az anyaggyűjtés nem eléggé széles körű (még a gödöllői lehallgatóállomás technikai lehetőségeit sem meríti ki), az elemzés pedig nem elég mély. Nem mutatja ki kellőképpen az ellenséges propagandaorgánumok közötti munkamegosztást, nem hívja fel a figyelmet a társadalom különböző rétegei – főleg az ifjúság – felé irányuló burzsoá propaganda jellegzetességeire, nem foglalkozik mélyrehatóan a fellazító propaganda jelentkezésével az idegenforgalom területén. A szintetizálómunka színvonala egyenetlen. Az érintett KB-osztályok és állami szervek közül még nem mindegyik találta meg az ellenséges propaganda elemzésében való részvételének módszereit, ezzel foglalkozó képviselőiket gyakran változtatják. A munka túlságosan a negyedévek végére koncentrált, nem volt eléggé operatív, s viszonylag kevés menetközbeni értékelés készült.

2. Az ellenséges propaganda elemzésében mostanáig a fő cél a párt- és az állami vezetés tájékoztatása volt. Ennélfogva a munka felfelé irányult. Ebből adódóan nem vállalkoztunk két másik feladatra: egyrészt nem foglalkoztunk az alsóbb szintű pártszervek tájékoztatásával, amelynek némileg el kell térnie a felsőbb szerveknek készített jelentésektől, másrészt kellőképpen nem hasznosítottuk a tapasztalatokat az ellenséges

propaganda elleni harcban a politikai munka; főleg az agitáció, a propaganda, a tájékoztatás és a külföldi propaganda területén.

3. A testvérpártok élénken érdeklődnek az ellenséges propaganda értékelésében szerzett tapasztalataink iránt. Az SZKP KB pl. megbízta a budapesti szovjet nagykövetség követtanácsosát, hogy minden negyedévben tájékozzék a KB-ban az értékelésről. Hasonlóképpen rendszeresen tájékoztatjuk az NSZEP-t is, időnként pedig a lengyel és a bolgár diplomatákat. Célszerű lenne azonban a testvérpártoknak félévenként kiküldeni egy tájékoztatót, s hasonló elemzést kérni tőlük.

II.

1. A csaknem négyesztendős elemzőmunka főbb tartalmi és módszerbeli tapasztalatai azt mutatják, hogy az ellenséges propaganda változatlan céljait változó módszerekkel és eszközökkel próbálja elérni, számításba véve a békés egymás mellett élés és az ideológiai harc körülményeit. Ez a propaganda ma kevésbé éles, de méreteiben kiterjedtebb.

A tartalmi-módszerbeli változások a következőkben mutathatók ki:

– A megfigyelt időszakban kitűnt, hogy az ellenséges propaganda általában nem közvetlenül uszít a rendszer azonnali megdöntésére. Mindent megtesz, hogy ne tűnjék „kívülálló ellenségnek”, hanem „ellenzéknek”, amely „belülről” bírálja a rendszert, ennélfogva hangvétele is a „lojalitás” látszatát kelti. Igyekszik rendkívül szorosban kapcsolódni a hazai közélet témáihoz, felnagyítani nehézségeinket és hazai tényekkel, megnyilatkozásokkal dokumentálni mondanivalóját. E törekvései konkrétan pl. abban nyilvánulnak meg, hogy igyekszik elégedetlenséget szítani a párt, a kormány politikájával szemben, támadni a párt vezető szerepét, szembeállítani egymással az alapvető osztályokat és rétegeket, dicsőíteni az apolitikus technokráciát. Keresztezni próbálja törekvéseinket úgy is, hogy jobbra akarja tolni a politikát, pl. a gazdasági reformban „kapitalizálódási”, a szocialista demokrácia kiszélesítésében „liberalizálódási” jelenségeket szeretne életre kelteni.

– A nyílt antikommunista propaganda helyét mind többször veszi át a szocializmus „megjavítását” hirdető propaganda, a marxizmus kérdéseire való „hozzászólás”, nemegyszer marxista terminológiával. Eközben leggyakrabban a szocializmus ún. modelljeit propagálja: túlhangsúlyozza, abszolutizálja a szocialista építés eltérő nemzeti sajátosságait, nacionalizmust szít, szembeállítja egymással a szocialista országokat. Hirdeti – nyíltan szovjetellenes éllel – az ún. magyar modell létét is.

– A hazai helyzet torz tükrét adja azáltal is, hogy egyre élesebben állítja szembe egymással a magyar bel- és külpolitikát. Azt állítja, hogy az „ortodox, szovjetbarát” külpolitika árán folytatódhat a „liberális, reformpárti” belpolitika, amelyet más szocialista országoknak is ajánl. Ennek kapcsán bizalmatlanságot szít szövetségeseink között, de a „konzervatívok” és a „reformpártiak” általa kiagyalt hazai összezapását is a rendszer „labilitásának bizonyítékaként” tüntette fel. „Magyar dilemmáról”, a „vezetés váltságáról” szólt, s amikor – a novemberi KB-ülés után³ – az általa várt „lazulás” nem következett be, „belpolitikai szigorításról”, a „váltók átállításáról”, a „reform megfékezéséről” beszélt. Ehhez tartja magát ma is. Alaposan mérlegeli ugyanakkor a taktikai megfontolásokat, példa rá a balassagyarmati és a március 15-i eseményekre való rea-

gálása.⁴ Megfigyelhető még, hogy másként beszél Magyarországról a kapitalista országok közvéleményének, és másként a magyar lakosságnak.

– A nacionalista uszításon belül legfőbb törekvése a szovjetellenesség szítása, a Szovjetunióról való leválasztás lett. Állandó témája a belpolitikánkra nehezedő „szovjet nyomás”, „Moszkva bizalmatlansága”, külpolitikai kérdésekben pedig a „Szovjetunió nagyhatalmi érdeke”, a „Brezsnyev-doktrína”. Ezzel szemben ellenállásra buzdít, példaként állítja a román külpolitikát, és ecseteli az esetleges „erőteljesebb nyugati orientáció” előnyeit, Magyarország „alkalmasságát arra, hogy a híd szerepét” játssza. A szövetségeseinkkel való szembeállítását célozza az is, hogy a Magyarországra sugárzott ellenséges propaganda jelentős része más szocialista országok, főként a Szovjetunió belső helyzetéről szól.

– Az imperialista propaganda mind gyakrabban válik az ultrabaloldali nézetek szószólójává. A maoista, trockista, „újbaloldali” eszméket felhasználja a „szocializmus belső válságának” bizonyítására, és a munkásmozgalom ellentéteire spekulál, amelyeket egyrészt felnagyít, másrészt kiélez. Bátorítja a nyíltan vagy potenciálisan szocializmusellenes irányzatokat, a különféle szélsőséges csoportokat, a marxizmus pluralizálását.⁵

– Kihasználva a széles körű kelet-nyugati érintkezést, nagyobb erővel kelt illúziókat a kapitalista rendszer, a nyugati életforma iránt, s terjeszti a tőkés világban kialakult értékrendet. Néhány tőkés ország kormányának politikájában az erőviszonyok módosulásának kényszerítő hatására bekövetkezett változást úgy tünteti fel, mint a tőkés politika természetének átalakulását, s ezzel illúziókat táplál egy-egy ország vagy politikus iránt. Igyekszik mind több embert a burzsoá tájékoztatási eszközök hatósugarába vonni.

2. Az ellenséges propaganda tartalmában és módszereiben tapasztalt változások okai:

- bel- és külpolitikánk eredményei, a szocializmus erősödő nemzetközi pozíciói, amelyek szertefoszlatták a szocialista rendszer közvetlen megdöntésének illúzióját;
- a kapitalista világ általános válsága s ennek révén vonzerejének csökkenése;
- teljes alkalmazkodás a fellazítás, a „szelektív hídépítés” taktikájához;
- a hazai társadalmi átalakulás, a tudat fejlődésének felismerése;
- Magyarország és a kapitalista világ közötti széles körű érintkezés kihasználása.

3. Az imperialista propaganda eszközei között változatlanul a tömegtájékoztatási eszközök igyekeznek bővíteni hallgatottsági körüket, főként oly módon, hogy információs csatornaként próbálják elfogadtatni magukat. Közöttük – alapvető mondanivalójuk azonosága mellett – bizonyos fajta munkamegosztás tapasztalható, például abban, hogy amit a washingtoni rádió külpolitikai okok miatt nem akar kimondani, azt a BBC-vel vagy a SZER-rel mondatja ki.

A tömegtájékoztatási eszközökön kívül egyre nagyobb szerepet játszik a kulturális kapcsolatokon keresztül végzett propaganda, fokozottabban aktivizálódnak a fejlett tőkés államok budapesti külképviseletei, és esetenként érezhető a jobboldali emigráció propagandatevékenysége is. Az ellenséges propaganda kihasználja az idegenforgalom adta lehetőségeket, mind a hazánkba látogató nyugati turisták felkészítésén, mind a kiutazó magyar turisták befolyásolásán keresztül.

Az imperialista propaganda eszközei gyors ütemben korszerűsödnek. Az Egyesült Államok már a műholdak bekapcsolását tervezi a szocialista országokba irányított közvetlen televíziós műsorszórásba, az NSZK újabb nagy teljesítményű rádióadókat helyez üzembe.

4. A hazánk ellen irányuló imperialista propaganda hatásának felmérése rendkívül bonyolult. A társadalmat egyidejűleg sokféle hatás éri. A burzsoá propaganda mérleget készít mindenekelőtt abból indulunk ki, hogy a magyar közvéleményt döntően a szocialista építés eredményei, a szocialista közgondolkodás elemei befolyásolják. Az ellenséges propaganda bizonyos fokú hatását azonban számfűtáson kívül hagyni – sem túl-, sem lebecsülni – nem szabad.

A burzsoá propaganda főleg azokon a pontokon tud némi hatást elérni, amelyek kapcsolódnak valamilyen belső feszültséghez, hazai problémához. Az utóbbi időben például a gazdasági reform jövőjét, külpolitikánk helyességét illetően igyekezett bizonytalanságot táplálni, illetve kétségeket támasztani. Kihasználja tájékoztatási gyengeségeinket is. Így például legutóbb élt a lehetőséggel, amelyet a bécsi konzultációval kapcsolatos, hosszú ideig tartó hallgatásunk nyújtott számára.

A hatás általában három területen figyelhető meg:

– a közhangulatban jelentkező egyes kedvezőtlen tüneteket – nacionalizmust, cinizmust, nyugatimádatot, a szocialista országok eredményeinek lebecsülését – részben a nyugati propagandának is tulajdoníthatjuk;

– az ellenséges befolyás a lakosság esetenkénti hamis informálásában is megmutatkozik;

– az imperialista propaganda – mint az ideológiai diverzió legfőbb eszköze – terjeszti a burzsoá eszmeáramlatokat, konzerválja, sőt újjáéleszti a kispolgári ideológiát.

A hatás a két világrendszer megnövekedett érintkezésével, társadalmunk ideológiai állapotával, objektív nehézségeinkkel és szubjektív hibáinkkal magyarázható. Nagy szerepet játszanak benne munkánk gyengeségei: vagyis az elemzés hiányosságai és a tapasztalatok hasznosításának fogyatékosai. Éppen ezért az ellenséges propagandával való foglalkozásban az eddigi, főként jelentő, értékelő munka színvonalának javítása mellett az imperialista propaganda ellen, megfelelő keretekben vívott, offenzívabb, aktívabb harc szükségessége kerül előtérbe.

Határozat

1. A Politikai Bizottság a jelentést tudomásul veszi.⁶ Megállapítja, hogy az ellenséges propaganda elemzésének rendszere kialakult és a Politikai Bizottság határozata alapján működik; feladatát betölti.

2. A magyar közvélemény alakításában a szocialista építés eredményei, a szocialista közgondolkodás elemei játsszák a döntő szerepet. Az ellenséges propaganda elleni harc – a korábbi párthatározatok nyomán – megélelt, érvelőbb, polemikusabb, árnyaltabb lett. Ebben nagy szerepet játszottak a tömegtájékoztatási eszközök itthon és külföldön egyaránt. A nemzetközi erőviszonyok változásának, az enyhülési tendenciák erősödésének, a két világrendszer közötti érintkezési felület kiszélesedésének eredményeként azonban számolnunk kell az ideológiai harc élesedésével, ezen belül a burzsoá ideológiai diverzió, az ellenséges propaganda fokozódásával.

3. A burzsoá propaganda elleni harc a politikai és az ideológiai munka egészének feladata. Eredményeinkkel, eszméink, érdekeink, politikánk aktív képviselésével, agitativ erejű kifejtésével, az élet által felvetett kérdések alkotó megválaszolásával kell a jövőben is visszaszorítani az ellenséges propagandát. Munkánk nem szorítkozhat a burzsoá propaganda egyszerű tagadására, vele a harcot nem védekező pozícióból, hanem

pozitív, támadó alapállásból, a hazai tömegpolitikai munka és a külföldre irányuló propaganda eszközeivel kell megvívunk.

A sajtó és a rádió mellett jobban fel kell használni a televíziót, a párttagság és pártonkívüliek szóbeli informálását, a politikai oktatást, a tömegmozgalmakat és szervezeteket arra, hogy a lakosság ideológiailag és politikailag kellően védett legyen ellenséges propagandával szemben.

Meg kell vizsgálni az emigráció körében végzett politikai és propaganda munkájának hatékonyságát. Törekedni kell a kapitalista világ közvélemény-formáló, értelmiségi körök befolyásolására (főleg Nyugat-Európában) arra alkalmas, színvonalas kiadványok (lapok, könyvek, tudományos publikációk stb.) segítségével.

4. Az ellenséges propaganda támadásának fő irányait figyelembe véve, jelenleg tömegpolitikai munka a következőket hangsúlyozza:

- Politikánk állandó és változó elemei egységet alkotnak, nem állíthatók szembe egymással.

- Minden területen erősödik társadalmunk szocialista jellege, gyarapodnak a gondolkodás szocialista elemei.

- A párt és a tömegek közötti kapcsolat jó, bizalomteli; a belpolitikai helyzet kiegyensúlyozott.

- Nemzeti és nemzetközi érdekeink szolgálatában, szuverenitásunk és biztonságunk védelmében a Szovjetunióval és a többi szocialista országgal szilárd elvi alapon erősödő egységre és együttműködésre építünk; a magyar-szovjet barátság töretlen.

- A különböző társadalmi berendezkedésű országok viszonylatában alkalmazott békés és egymás mellett élés egyidejűleg harc és együttműködés. Ennek során ideológiai területen fellépünk minden korlátolt, szektás elzárkózás ellen, de nem engedjük elmosni az ideológiai különbségeket, nem teszünk elvi engedményt az antimarxista nézeteknek.

- Mi, a különböző társadalmi rendszerű országok között a kulturális értékek cseréjének, a kölcsönösen előnyös idegenforgalomnak, a tájékoztatás kiterjesztésének híve vagyunk, de elutasítjuk a hidegháború elveire és gyakorlatára építő törekvéseket, az emberek, eszmék és információk szabad áramlásának hamis teóriáját.

- Az idegenforgalomra való tekintettel magyarazzuk az állami fegyelmet és felelősséget, az állampolgári kötelességet és fokozottabban kérjük számon az ennek megfelelő magatartást itthon és külföldön egyaránt.

5. Az ellenséges propaganda elleni harc erősítése érdekében

a) ki kell alakítani a megfigyelés, az elemzés és a következtetések levonásának összehangolt és operatívabb rendszerét. Szükséges, hogy a különböző helyeken történő megfigyelésekből, a mindenoldalú jelzések alapján összehangolt értékelés és tájékoztatás készüljön.

Az elemzésben részt vevő KB-osztályok és állami szervek összegezzék ilyen irányú munkájuk tapasztalatait, és biztosítsák az elemzés rendszerébe való módszeresebb bekapcsolódásukat. A jövőben esetenként az Országos Idegenforgalmi Tanács és az Állam Egyházügyi Hivatal is adjon jelentést a maga vonalán észlelt ellenséges propagandáról szükség esetén más állami és társadalmi szervek is küldjenek elemzéseket ilyen irányú tapasztalataikról.

Készüljön több tematikus vagy egy-egy nagyobb eseményhez kapcsolódó értékelés. Az érdekelt szervek vizsgálják meg az ellenséges propaganda tevékenységét a társadalom különböző osztályai és rétegei felé, különös tekintettel az ifjúság irányába folytatott

burzsoá propagandára. Az elemzések terjedjenek ki a különböző burzsoá propaganda-eszközök (például rádiók) közötti munkamegosztás vizsgálatára, valamint arra, milyen eszközöket igyekszik hasznosítani a burzsoá propaganda a tömegtájékoztatási orgánumon kívül: idegenforgalom, emigrációs kapcsolatok, a nemzetiségek közötti propaganda.

A negyedévenkénti értékelések folytatása mellett szükséges a befutó jelentések folyamatos, szükség szerint naponkénti feldolgozása és jelzése is. Ehhez fejleszteni kell az ellenséges rádióadások lehallgatását. A gödöllői lehallgatóállomás technikai felkészültségének kihasználását akadályozó káderproblémákat mielőbb meg kell oldani. A teljesebb lehallgatás anyagát a Magyar Külügyi Intézet kapja meg, amely váljék az ellenséges propaganda hosszútávú elemzésének tudományos bázisává.

Össze kell hangolni az ellenséges propagandáról különböző forrásokból származó információs anyagokat, így például a Külügyminisztérium sajtószemléinek, az MTI bizalmas kiadványainak munkáját, valamint az emigráció sajtójáról készített különböző tájékoztatók feldolgozását.

b) Az elemzés tapasztalatait hatékonyabban kell felhasználni a hazai tömegpolitikai munkában és a külföldi propagandában. A rágalmak, hamisítások leleplezésével fesszük meg hitelétől a burzsoá propagandát. A kapitalista országok közvéleményét igyekezzünk a magunk érveivel, tényeivel befolyásolni. Eközben el kell kerülni azt a veszélyt, hogy az ellenség kérdésfeltevései határozzák meg munkánk tartalmát, irányát. A közvetlen polémiától általában tartózkodjunk, arra csak politikai érdekeink szempontjából indokolt esetben kerüljön sor.

Az ellenséges propaganda elemzésének tapasztalatait figyelembe véve, a vezető testületeknek szóló negyedéves értékelésekre építve készüljenek, és a már meglévő belső tájékoztatói csatornákon keresztül jussanak el az alsóbb szintű pártszervezetekhez olyan anyagok, amelyek adatokat, tényeket, érveket tartalmaznak a hamisítások cáfolatára, segítik az ellenséges propaganda elleni harcot.

Rendszeresen készüljenek ajánlások arra vonatkozóan, hogy a tömegpolitikai munkán belül milyen feladatok megoldása segítené a leghatékonyabban az ellenséges propaganda visszaszorítását. Folyamatosan ki kell dolgozni a belföldi és a külföldnek szóló tömegtájékoztatási szervek ilyen irányú feladatait is.

Rendszeresen elemezni kell egy-egy terület (például idegenforgalom, emigrációs munka, nemzetiségi közeg stb.) speciális feladatait az ellenséges propaganda elleni harcban.

A Társadalomtudományi Intézet az ellenséges propaganda elemzésében való rendszeres részvételén keresztül, tudományos értékelésekkel is mutasson rá a burzsoá ideológiai aknamunka és az ellenséges propaganda összefüggéseire.

c) A testvérpártokkal szükséges együttműködést ki kell terjeszteni. Ezt fokozatosan, differenciáltan, a testvérpártokkal folytatott kétoldalú megbeszélések útján kell elérni. Az európai szocialista országok (Albánia kivételével) pártjainak célszerű felajánlani, hogy félévenként – az eddigi szóbeli csatornák fenntartása mellett – írásban tájékoztatjuk őket az ellenséges propagandáról szerzett tapasztalatainkról. Szorgalmazni kell az ilyen jellegű együttműködés kialakítását azokkal a nyugati testvérpártokkal, amelyeknek országaiból éles propaganda folyik Magyarország ellen (OKP, FKP, NKP, USA KP, Osztrák KP).⁷

6. A Politikai Bizottság javasolja az Agitációs és Propaganda Bizottságnak, hogy

tekintse át az ellenséges propaganda elhárításának sajtó-közigazgatási rendszerét, módszereit, és foglaljon állást azok korszerűsítése ügyében.

7. A Politikai Bizottság indokoltnak tartja, hogy a határozatban foglalt feladatok végrehajtására, az ellenséges propaganda elemzésének összehangolására a KB Agitációs és Propaganda Osztályán egy új politikai munkatársi státust létesítsenek.

MOL 288. f. 5/611. 6. e. – Nyomatott másodlat. Az 1973. május 22-i határozatot – mint a nyomtatvány tetején olvashatjuk – a PB tíz évvel később, az 1983. október 11-i határozattal hatályon kívül helyezte (lásd az 51. dokumentumot).

Jegyzetek

1 1969. március 10-én született PB-határozat a KB Agitációs és Propaganda Osztályának felépítéséről, feladatköréről és munkamódszeréről (MOL 288. f. 7/323. 6. e.). Utána jött létre az értékelő bizottság. 1969. december 16-án a PB a „különfélék” között tárgyalta az értékelő bizottság első jelentését (MOL 288. f. 5/507. 6. e.).

2 A rövidítések: BM: Belügyminisztérium, HM: Honvédelmi Minisztérium, KüM: Külügyminisztérium, KKI: Közvéleménykutató Intézet, MTI: Magyar Távirati Iroda.

3 Az MSZMP KB novemberi ülése valóban az ellenreform nyitányaként értékelhető. Tágabban értelmezve: ez a belpolitikai fordulat állott a filozófusok és szociológusok elleni 1973-as eljárás háttérében is.

4 1972-től az ifjúság megemlékezett március 15-e évfordulójáról. 1973. március 15-én összecsapások zajlottak le a megemlékezők és a rendőrök között. Több tucat embert megvertek, előállítottak vagy elbocsátottak állásából.

5 A marxizmus pluralizálásáról szóló vitáról a korábbi dokumentumok szólnak.

6 A határozat alapjául az Agitációs és Propaganda Osztály jelentése szolgált, amelyet az Agitációs és Propaganda Bizottság számára készített. A szöveg alig változott a határozatban, így közlése nem lenne indokolt.

7 Olasz, Francia, Németországi Kommunista Párt.

[Politburo resolution]

1. The Politburo accepts the report. It states that the system of analyzing hostile propaganda has been established on the basis of the resolution of the Politburo and fulfills its tasks.

2. It is the achievements of socialist development and the main aspects of socialist public thinking that play the most decisive role in shaping Hungarian public opinion. The fight against hostile propaganda-due to earlier Party resolutions-has become more lively, argumentative, polemical and sophisticated. The organs of the mass media have played a key role in this development both at home and abroad. However, due to the change in the balance of power, the easing of tension, and the widening range of contacts between the two world systems we expect that the ideological fight will sharpen, and hostile propaganda and bourgeois ideological subversion will intensify.

3. The fight against bourgeois propaganda is part of our entire political and ideological work. We need to counter the effects of this propaganda by representing and convincingly arguing for our achievements, ideas and values, and by providing creative responses to questions raised in real life. Our work cannot be restricted to merely rejecting bourgeois propaganda, and the fight should be fought from an offensive, positive position rather than from a defensive stand, using every tool that is offered by our domestic policy and by the propaganda campaigns targeting foreign countries.

In addition to the press and the radio we should make better use of the television as a tool, provide verbal information for members and non-members of the Party, and utilize political training and the mass organizations and movements so that our people can be amply protected both ideologically and politically against hostile propaganda.

Investigations should be conducted as to how efficient our political and propaganda work is among the emigrants living in Western countries. Efforts should be made to exert an influence on the intelligentsia of capitalist countries (especially in Western Europe) that shape public opinion by means of high-quality publications (newspapers, books, scientific studies, etc.).

4. With regard to the main lines of the offensive of hostile propaganda, our political work lays emphasis on the following aspects at this stage:

- The permanent and changing elements of our policy constitute unity; they cannot be set into any opposition.
- The socialist nature of our society is getting stronger in every area; the socialist elements of public thinking are constantly increasing.
- The relationship between the Party and the people is good and is based on confidence; the domestic political situation is stable.
- We rely on cooperation and firm unity with the Soviet Union and the other socialist countries based on firm principles so that we can serve our national and international interests and protect our security and sovereignty; the Hungarian-Soviet friendship is unbroken.
- Peaceful coexistence between countries with a different social system means cooperation as well as fighting at the same time. We are ready to act against any shortsighted, sectarian isolation but will never allow the ideological differences to be obscured, nor make any concession to anti-Marxist views.
- We endorse the exchange of cultural values between nations living under different social systems, and promote the expansion of tourism and information flow, but reject any endeavors that are based on the principles and practice of the cold war

and the false theory of the free flow of information and ideas.

- With regard to developments in tourism, we stress the importance of state discipline, responsibility and the obligations of our citizens, and we will firmly hold our citizens accountable for their behavior both at home and abroad.

5. In order to strengthen our fight against hostile propaganda, we intend to accomplish the following:

a) establish a more coordinated and operative system of monitoring and analysis followed by drawing the necessary conclusions. The observations made at different places should all be used for the preparation of coordinated reports that include every possible aspects of monitoring work.

The various departments of the Central Committee that take part in the analysis should summarize their work and ensure that their results are utilized in the reports in a systematic way. In the future the state office of Church Affairs and the National Information Council should also prepare reports on any hostile propaganda efforts that can be observed in their sphere of activity, and if needed, other state and social bodies and organization should do the same concerning their experience in this respect.

More thematic evaluations should be prepared in relation to certain important events. The bodies concerned should investigate the activities of hostile propaganda targeting the various classes and layers of our society, with special attention to the bourgeois propaganda targeting our young people. The analyses should investigate how the division of labor works between the various outlets of bourgeois propaganda (e.g. radio stations) and what sort of other tools this propaganda intends to utilize in addition to the outlets of mass media: tourism, relations with emigrants, propaganda among the national minorities.

The quarterly reports should be continued, but it is also important to process the incoming reports and any other information on a daily basis. To that end, the monitoring of hostile radio broadcasts should also be developed. The personnel problem that hinders the full utilization of the monitoring radio station in Gödöllő should be promptly resolved. The full content of monitoring should be sent to the Hungarian Institute of Foreign Affairs. This Institute should be turned into the scientific center of the long-term analysis of hostile propaganda.

The information materials concerning hostile propaganda emanating from different sources should be coordinated, such as the press reviews prepared by the Ministry of Foreign Affairs, the confidential materials of the Hungarian Press Agency and the various reports that process the materials published in the newspapers of the Hungarian emigration.

b) The experience gained from the analyses should be used more effectively in our domestic political work and foreign propaganda. By unveiling the slanders and false statements we should deprive bourgeois propaganda of its credibility. We should do our best to exert an influence on the public opinion of the capitalist countries by presenting our own arguments and facts. In the meantime we should be aware of the danger of letting the enemy decide what questions and issues should be raised in our work. We should generally refrain from direct disputes and engage in arguments only if it is justified by our political interests.

Taking into consideration all the experience gained through the analysis of hostile propaganda and building on the quarterly reports made for the leading bodies, we should prepare materials which contain data, arguments and facts that can be used to refute any falsification and assist the fight against hostile propaganda and send

them to lower-level Party organizations through existing information channels.

Regular recommendations should be made as to what sort of tasks should be performed in our political work in order to counter the effects of hostile propaganda effectively. We should specify concrete tasks in this respect for the mass media organizations working at home and addressing a foreign audience.

The special tasks of each relevant area (such as tourism, political work concerning the emigrants, the national minorities, etc.) should be regularly analyzed in the fight against hostile propaganda.

The Institute of Social Studies should take an active part in the analysis of hostile propaganda and point out the relationship between the bourgeois ideological subversion and this propaganda in its research studies and reports.

c) We should expand our cooperation with our fraternal Parties. This should be achieved gradually, in a sensitive manner, through bilateral negotiations with each Party. We should offer the option to the Parties of all the European socialist countries (except for Albania) that, in addition to the use of our existing channels for the exchange of information verbally, we are ready to send them a written bi-annual report on our experience with hostile propaganda. We should also urge similar cooperation with those of our Western fraternal Parties in whose countries hostile propaganda against our country is very sharp (Italian Communist Party, French Communist Party, German Communist Party, the Communist Party of the US, Austrian Communist Party).

6. The Politburo proposes that the Propaganda Committee should review the system and methods of the press-administration involved in countering the effects of hostile propaganda and take a position on its modernization.

7. The Politburo deems it necessary to establish a new political post at the department of Propaganda of the Central Committee with the function of implementing the provisions of the resolution and coordinate the analysis of hostile propaganda.